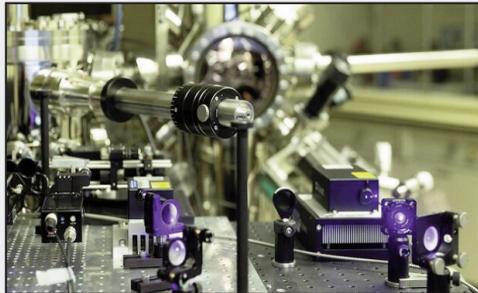

این تیم به سرپرستی لینی لی، روش کار و استفاده از آن در طراحی مواد را در قالب مقاله‌ای شرح دادند. دانشمندان از روش خود برای تماشای چگونگی برهمکنش میان بوروفن با ماده شیمیایی به نام کاربن استفاده کردند. بوروفن یک ماده دویعدی مصنوعی ساخته شده از یک لایه واحد از اتم‌های بور است. از آنجا که وضوح روش آنها از یک نانومتر کوچکتر است، آنها می‌توانند ببینند که چگونه مولکول‌های کاربن منفرد در طی این فرآیند با لایه بوروفن تعامل دارد.

به نقل از ستاد ناتو، محققان گفتند این آزمایش‌ها تغییرات شیمیایی، فیزیکی و هندسی را در مقیاس تک مولکولی ثبت و ضبط کرده که به دانشمندان کمک می‌کند تا به صورت دقیق فناوری‌های آینده را با استفاده از مواد دو بعدی طراحی کنند.

چیانگ می‌گوید: این اولین باری است که ما در یک سطح تک مولکول قادر هستیم تا به عملکرد بوروفن با این مواد شیمیایی خاص نگاه کنیم و اساسی‌ترین خواص مواد را بدست آوریم. این کار می‌تواند راه را برای کاربردهای نوآورانه در فناوری نانو هموار کند.

از زبانی نحوه تعامل آنها با مواد شیمیایی، دو روش علمی یعنی میکروسکوپ روبشی پیمایشی و طیف‌سنجی نوری را ترکیب می‌کنند.

پیشرفتی قابل توجه در حوزه فناوری نانو

ترکیب ۲ فناوری برای مشاهده برهمکنش بین مولکول‌ها

دانشمندان دانشگاه ایلینویز شیکاگو پلتفرم جدیدی را برای مطالعه مواد در سطح مولکول‌های منفرد ایجاد کرده‌اند. این رویکرد پیشرفتی قابل توجه در حوزه فناوری نانو است که می‌تواند در بخش‌هایی نظیر محاسبات و انرژی تأثیر گذشتنی و آنها را متحول کند.

به گزارش ایسنا، مواد دویعدی مانند گرافن از یک لایه اتم ساخته شده‌اند. مطالعه و طراحی این مواد بسیار نازک به روش‌های بسیار تخصصی نیاز دارد. آزمایشگاه نان جیانگ در دانشگاه ایلینویز، پیشگام در روش جدیدی برای بررسی همزمان خواص ساختاری، الکترونیکی و شیمیایی این نانومواد است. این پلتفرم برای مشاهده مواد و

پایداری طولانی یک ضد آفتاب دوستدار محیط زیست در برابر اشعه ماورابنفش

محققان با استفاده از لیگنین طبیعی و دی اکسید تیتانیوم یک ضد آفتاب با کارایی بالا و سازگار با محیط زیست تولید کرده‌اند که جایگزینی پایدار برای محافظت در برابر نور خورشید است و پس از چند ساعت قرار گرفتن در معرض نور ماورابنفش همچنان ماندگاری خود را حفظ کرده است.

به گزارش ایسنا، این ضد آفتاب خلاقانه از لیگنین یک پلیمر طبیعی فراوان، در کنار دی اکسید تیتانیوم (TiO₂) ساخته شده است.

به نقل از آی، استفاده نوآورانه از لیگنین اصلاح شده نه تنها SPF ضد آفتاب‌ها را افزایش می‌دهد، بلکه رنگ آنها را نیز بهبود می‌بخشد و محصولی موثرتر و از نظر زیبایی‌شناسی جذاب‌تر ارائه می‌دهد.

لیگنین یک محصول جانبی از صنعت خمیر کاغذ است که به دلیل خاصیت جذب اشعه ماورابنفش و آنتی‌اکسیدانی‌اش مورد ستایش قرار می‌گیرد، اما استفاده از آن در کرم‌های ضد آفتاب به دلیل SPF پایین و رنگ تیره آن محدود شده بود. برای حل این مشکلات محققان ساختار شیمیایی و شکل فیزیکی آن را اصلاح کردند.

محققان متین بیس بنزو تریازولیل ترمیتیل بوتیل فل را به لیگنین قبلی متصل کردند تا پلیمر جدیدی به نام AL-g-MBBT ایجاد کنند. سپس آن را به کرم‌های کوچکی تبدیل کردند. ضد آفتاب لیگنین اصلاح شده SPF بیشتر و رنگ روشن‌تری داشت.

ضد آفتاب‌های ساخته شده با ۱۰ درصد MBBT-AL-g SPF ۴۲٫۹۳ بودند که یک جهش بزرگ نسبت به نوع اصلاح نشده بود. رنگ ضد آفتاب اصلاح شده نیز بسیار روشن‌تر بود.

این مطالعه همچنین پایداری و زیست‌سازگاری ضد آفتاب مبتنی بر لیگنین را ارزیابی کرد. نتایج نشان داد که کرم ضد آفتاب حتی پس از سه ساعت قرار گرفتن در معرض اشعه ماورابنفش، اثر محافظتی و رنگ خود را در برابر نور خورشید حفظ می‌کند.

غیر سمی و بی خطر برای استفاده روی پوست آزمایش‌های زیست‌سازگاری نشان داد که ضد آفتاب اصلاح شده حاوی لیگنین برای سلول‌های اصلی روی پوست انسان غیرسمی است، که نشان‌دهنده ایمنی آن برای مصارف پوستی است.

این یافته نشان می‌دهد که فرمول نوآورانه نه تنها محافظت موثر در برابر آفتاب را فراهم می‌کند، بلکه تضمین می‌کند که ملایم و ایمن برای استفاده روی پوست انسان است، و آن را به گزینه‌ای امیدوارکننده برای مصرف‌کنندگانی که به دنبال محصولات مراقبت از پوست سازگار با محیط زیست و ایمن هستند تبدیل می‌کند. این تحقیق یک گام مهم رو به جلو در استفاده از لیگنین به عنوان یک جایگزین پایدار و موثر برای ترکیبات سنتی ضد آفتاب است. این مطالعه با نشان دادن توانایی لیگنین برای محافظت در برابر اشعه ماورابنفش و در عین حال سازگار با محیط زیست، راه را برای نسل جدیدی از محصولات ضد آفتاب باز می‌کند.

تشخیص تک تیراندازها و بمب‌ها از راه دور با یک فناوری جدید

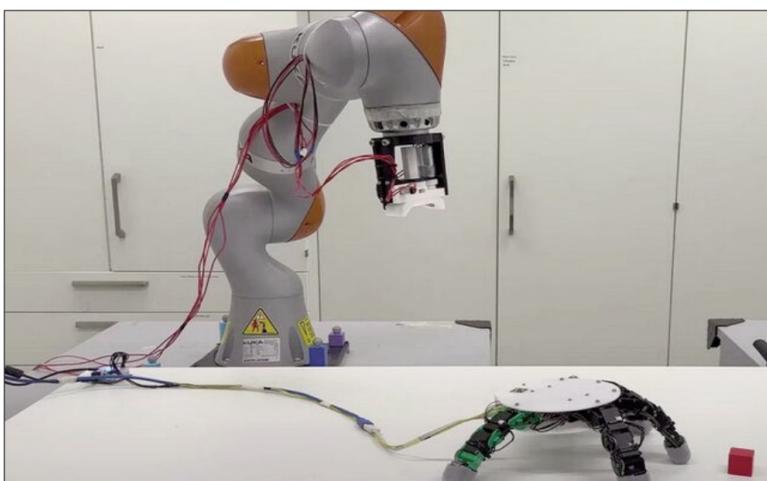
یک فناوری جدید لایه جدیدی از دفاع راه‌راه می‌کند که مجریان قانون و متخصصان امنیتی را برای محافظت از شخصیت‌های مهم در مناطق عمومی توانمند می‌کند. به گزارش ایسنا، یک شرکت مستقر در فلوریدا فناوری را معرفی کرده است که تهدیدهای تیراندازی از خفا و بمب‌گذاری را از بین می‌برد.

به نقل از آی، این فناوری که توسط شرکت Base Molecular Resonance Technologies توسعه یافته است، می‌تواند عناصر منفجر شونده و سلاح‌های گرم مانند تفنگ‌های AR-۱۵ تا AR-۱۰۰ را از صدها متر فاصله شناسایی کند. حتی می‌تواند این عناصر را درون ساختمان‌ها و از پشت موانع فیزیکی تشخیص دهد. این فناوری جدید می‌تواند امنیت شخصیت‌های سیاسی و دیگر افراد مهم را بهبود بخشد. این شرکت ادعا می‌کند که این فناوری جدید سطح جدیدی از دفاع را در برابر تلاش‌ها برای ترور، حملات تک‌تیراندازها، تهدیدات بمب‌گذاری و سایر خطرات احتمالی برای امنیت عمومی در محیط‌های متعدد فراهم می‌کند.

توانایی شناسایی تهدیدات کن ولنتاین عضو هیئت مدیره BMRT می‌گوید: این فناوری در عمل می‌تواند متحول کننده باشد.

فناوری غیر نفوذی فناوری ثبت شده که ادعا می‌شود غیر قابل نفوذ است می‌تواند برای آن دسته از افراد مهم که در معرض خطر هستند مناسب باشد. این فناوری جدید که می‌تواند در چارچوب‌های امنیتی موجود، در جمله واحدهای سیار و سیستم‌های نظارت محیطی ادغام شود، تضمین می‌کند که تهدید تشخیص داده می‌شود، حتی اگر یک تک‌تیرانداز در داخل ساختمان پنهان شود یا در فاصله دور از هدف قرار گیرد. این فناوری می‌تواند نشانه مولکولی منحصر به فرد باورث را تشخیص دهد. لی فوکو، یکی از بنیانگذاران و رئیس BMRT می‌گوید: فناوری پیشرفته‌ای می‌تواند اعضای مولکولی منحصر بفرد باورث را از میان مولعی مانند ساختمان‌ها و وسایل نقلیه متحرک‌ها که در نزدیکی و چه در صدها متر دورتر شناسایی کند.

مهارت‌های یک دست رباتیک

عقب خم شود تا بسیاری از اجسام را بردارد و خود را از بازو جدا کند تا به سمت دیگری بچزد، آن را کمی عجیب نشان می‌دهد. شاید اگر دست رباتیک در وهله اول خیلی شبیه به دست انسان نبود، احتمالاً از شدت عجیب بودن آن کاسته می‌شد. اینکه آیا چنین ابتکاری را می‌توان با موفقیت در مقیاس

با هوش مصنوعی محقق شد؛

تشخیص کرونا از روی اشک چشم در کمتر از دو دقیقه

ایجاد ساختارهای نانو ذرات طلا در حجم بالا و به صورت سه بعدی ارائه دادند که نیاز به مراحل اضافی ندارد.

آن‌ها در مطالعه خود از دی سولفید مولیبدن به عنوان کاتالیزور استفاده کردند که نانو ذرات طلا را قادر می‌سازد تا به طور خودجوش در ساختارهای سه بعدی شکل بگیرند. این فرآیند به این شکل اتفاق می‌افتد که الکترون‌های تولید شده بر روی سطح نیمه‌هادی، یون‌های طلا را احیاء کرده و سطح فرمی بین دی سولفید مولیبدن و محلول طلا را متعادل می‌کند. هنگامی که پلی وینیل پیررولیدون اضافه می‌شود، به تشکیل یک

از طریق روشی موسوم به لانگمر بلاجت. در حالی که، این رویکرد نیاز به زمان، نیروی انسانی و تجهیزات تخصصی برای سنتز و فرآیندهای خودآرایی دارد. هان جی سانگ، استاد چشم پزشکی در بیمارستان کانگبوک سامسونگ، مون سانگ وونگ و جوی سام‌جین، اساتید چشم پزشکی در کالج پزشکی دانشگاه کیونگ هی و دکتر یونگ هو سانگ، متخصص حوزه همگرایی نانو بیو در انستیتوی علوم مواد کره، روشی سریع و کارآمدتر را توسعه دادند. آن‌ها یک فرآیند ساخت تک مرحله‌ای را برای

محققان با استفاده از هوش مصنوعی زیست‌حسگری ساختند که از روی اشک می‌تواند بیماری کرونا را تشخیص دهد. به گزارش خبرگزاری مهر، تیمی از محققان کره‌ای پلتفرم زیستی جدیدی ایجاد کرده‌اند که می‌تواند بیماری کرونا را از طریق اشک‌های انسان تشخیص دهد و یادگیری عمیق را با پراکندگی رمان بهبود یافته سطحی (SERS) ترکیب کند.

SERS روشی است که باعث افزایش مقادیر کم مواد، از جمله مولکول‌های شیمیایی و بیولوژیکی، از طریق رزونانس پلاسمون سطحی بر روی سطوح فلزی مانند نقره و طلا می‌شود. این فرآیند سیگنال‌های مولکولی را بیش از ۱۰۰ میلیون بار تقویت می‌کند و آن را برای تشخیص دقیق و توصیف مواد متنوع بسیار مهم می‌کند. نتایج این پروژه که به همت پروفیسور هان جی سانگ انجام شده، در نشریه ACS منتشر شده است. در این مقاله محققان، از نانو ذرات طلای ۳ بعدی (AuNPs) برای انجام آزمایش‌های سریع و غیر تهاجمی استفاده کردند.

یک روش متداول برای تولید ساختارهای نانو ذرات طلا شامل یک فرآیند دو مرحله‌ای است: اول، سنتز نانو ذرات طلا با استفاده از پلی وینیل پیررولیدون و بعد مونتاژ آن‌ها در یک فیلم

اخترشناسان آینده ترسناک زمین را به چشم دیدند

زندگی اصلی خود را گذرانده بود، به یک غول سرخ تبدیل شده بود و در نهایت به حالت فعلی خود به عنوان یک کوتوله سفید که یک کوتوله‌ی متراکم و به اندازه زمین است، در آمده بود. پیامدهای این کشف بسیار فراتر از مرزهای نجوم است. این یک گوی پیشگویی کیهانی را ارائه می‌دهد، که یک نتیجه بالقوه برای زمین با پیر شدن خورشید خردمان را نشان می‌دهد. در حدود یک میلیارد سال دیگر، ستاره ما شروع به متورم شدن خواهد کرد و سیارات درونی را به طور بالقوه در بر خواهد گرفت و سیارات بیرونی، از جمله زمین را در صورت زنده ماندن، به مدارهای وسیع‌تری برتاب خواهد کرد. ژانگ خاطر نشان می‌کند: ما در حال حاضر اتفاق نظر نداریم که آیا زمین می‌تواند در شش میلیارد سال آینده توسط خورشید در بر گرفته شود یا خیر. در هر صورت، سیاره زمین تنها برای حدود یک میلیارد سال دیگر قابل سکونت خواهد بود و در این مرحله اقیانوس‌های زمین در نتیجه اثر گلخانه‌ای تخیل می‌شوند که مدت‌ها قبل از بلعیده شدن توسط یک غول سرخ است. در حالی که سرنوشت سیاره ما نامشخص است، منظومه

به گزارش ایسنا، زمین را نه به عنوان واحه‌ای پر جنب و جوش و حیات‌بخش که می‌شناسیم، بلکه به عنوان دنیایی متروک و یخ‌زده تصور کنید که به دور بقایای بی‌نور ستاره‌ای مانند خورشید ما می‌چرخد. این صحنه‌ای است که توسط منظومه تازه کشف شده شکل گرفته است، جایی که سیاره‌ای با جرم مشابه زمین دور یک کوتوله سفید در فاصله‌ای تقریباً دو برابر مدار فعلی زمین به دور خورشید می‌چرخد. این یک دژووی کیهانی است، پیش‌نمایشی از یک سرنوشت احتمالی که در آینده دور در انتظار سیاره ماست.

به نقل از اس‌ان‌اف، دانستان این کشف قابل توجه با یک ترفند جادویی آسمانی به نام میکرو لنزینگ گرانشی آغاز می‌شود. در سال ۲۰۲۰، اخترشناسان درخشندگی مختصری از یک ستاره دور دست را شناسایی کردند که با گرانش یک منظومه سیاره‌ای، هزار برابر شده بود. این عدسی کیهانی که KMT-۲۰۲۰-BLG-۰۴۱۴ نام دارد، نه تنها یک بلکه سه جرم فضایی را نشان می‌داد که شامل یک ستاره با تقریباً نیمی از جرم خورشید ما، یک سیاره به اندازه زمین و یک جرم بسیار بزرگ‌تر با جرم حدود ۱۷ برابر سیاره مشتری بود که احتمالاً یک کوتوله قهوه‌ای است.

با این حال، ماهیت واقعی این منظومه در حاله‌ای از لپام باقی ماند تا اینکه کمینگ ژانگ (Keming Zhang)، دانشجوی سابق دکترا در دانشگاه کالیفرنیا-برکلی، و همکارانش با استفاده از تلسکوپ قدرتمند Keck II در هاوایی نگاه دقیق‌تری به آن انداختند. چیزی که آنها پیدا کردند کلید حل اسرار این منظومه بود. یافته‌های آنها در مجله Nature Astronomy منتشر شده است. ژانگ توضیح می‌دهد: نتیجه‌گیری ما براساس رد سناریوهای جایگزین است، زیرا یک ستاره معمولی به راحتی دیده می‌شد. ما به این نتیجه رسیدیم که این فقط می‌تواند یک کوتوله سفید باشد. این فقدان نور داستانی قانع‌کننده را روایت می‌کند. ستاره‌ای که در قلب این منظومه قرار دارد، پیش از این

تولید برق از اشیاء در شب

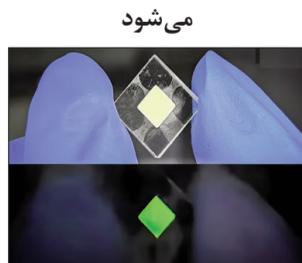
محققان استرالیایی فناوری خاصی را برای تولید برق از اشعه مادون قرمز ساطع شده از اشیاء در تاریکی شب ابداع کردند.

به گزارش خبرگزاری فارس، فناوری یادشده با موفقیت بر روی زمین آزمایش شده و امید می‌رود در آینده از آن در فضا برای تأمین برق ایستگاه‌های فضایی و انواع فضایی‌ها استفاده شود. این فناوری مبتنی بر استفاده از انرژی حرارتی تولید شده در سطح زمین است. باید توجه داشت که تمامی اشیاء روی زمین از خود اشعه مادون قرمز ساطع می‌کنند و یک وسیله تازه ابداع شده قادر به جذب این تشعشعات و تبدیل آنها به برق است. بخش اصلی این وسیله یک ابزار نیمه‌هادی است که به طور ویژه برای جذب این انرژی حرارتی تابشی طراحی شده است. این نیمه‌هادی مجهز به نوعی دیود حرارتی است و به گفته محققان بخشی از موادی که برای ساخت این دستگاه مورد استفاده بود، مشابه مواد موجود در عینک‌های دید در شب است. هم‌زمان با ساطع شدن نور مادون قرمز از اشیاء زمینی، وسیله مذکور این انرژی را جذب کرده و از آن برق تولید می‌کند. لذا از این طریق می‌توان در طول شب هم برق تولید کرد. دکتر فیبی پیرس، یکی از محققین این پروژه معتقد است: همان‌طور که یک سلول خورشیدی می‌تواند با جذب نور ساطع شده از خورشید بسیار داغ، الکتریسیته تولید کند، دیود حرارتی نیز با استفاده از نور مادون قرمز منتشر شده در محیط، الکتریسیته تولید می‌کند. در هر دو مورد تفاوت دمای منبع تولید انرژی با محیط اطراف عامل کلیدی برای تولید برق است. کارایی این فناوری جدید در حال حاضر پایین است، اما پژوهشگران نسبت به بهبود آن در آینده برای استفاده در طیف گسترده‌ای از محصولات اعم از ماهواره‌ها، پوشیدنی‌های هوشمند و غیره خوش‌بین هستند.

محققان استرالیایی فناوری خاصی را برای تولید برق از اشعه مادون قرمز ساطع شده از اشیاء در تاریکی شب ابداع کردند.

به گزارش خبرگزاری فارس، فناوری یادشده با موفقیت بر روی زمین آزمایش شده و امید می‌رود در آینده از آن در فضا برای تأمین برق ایستگاه‌های فضایی و انواع فضایی‌ها استفاده شود. این فناوری مبتنی بر استفاده از انرژی حرارتی تولید شده در سطح زمین است. باید توجه داشت که تمامی اشیاء روی زمین از خود اشعه مادون قرمز ساطع می‌کنند و یک وسیله تازه ابداع شده قادر به جذب این تشعشعات و تبدیل آنها به برق است. بخش اصلی این وسیله یک ابزار نیمه‌هادی است که به طور ویژه برای جذب این انرژی حرارتی تابشی طراحی شده است. این نیمه‌هادی مجهز به نوعی دیود حرارتی است و به گفته محققان بخشی از موادی که برای ساخت این دستگاه مورد استفاده بود، مشابه مواد موجود در عینک‌های دید در شب است. هم‌زمان با ساطع شدن نور مادون قرمز از اشیاء زمینی، وسیله مذکور این انرژی را جذب کرده و از آن برق تولید می‌کند. لذا از این طریق می‌توان در طول شب هم برق تولید کرد. دکتر فیبی پیرس، یکی از محققین این پروژه معتقد است: همان‌طور که یک سلول خورشیدی می‌تواند با جذب نور ساطع شده از خورشید بسیار داغ، الکتریسیته تولید کند، دیود حرارتی نیز با استفاده از نور مادون قرمز منتشر شده در محیط، الکتریسیته تولید می‌کند. در هر دو مورد تفاوت دمای منبع تولید انرژی با محیط اطراف عامل کلیدی برای تولید برق است. کارایی این فناوری جدید در حال حاضر پایین است، اما پژوهشگران نسبت به بهبود آن در آینده برای استفاده در طیف گسترده‌ای از محصولات اعم از ماهواره‌ها، پوشیدنی‌های هوشمند و غیره خوش‌بین هستند.

باتری هسته‌ای با چند دهه عمر جایگزین باتری‌های لیتیومی می‌شود

محققان چینی می‌گویند در آینده نزدیک باتری فوق فشرده هسته‌ای با قدرت شارژ و عمر بالا جایگزین باتری‌های لیتیومی مورد استفاده در گوشی‌ها و لپ‌تاپ‌ها می‌شود.

به گزارش فارس، عنصر شیمیایی اصلی مورد استفاده در ساخت این باتری‌ها امریسم است که تفره‌ای رنگ بوده و در هوای گرم و خشک به راحتی اکسید می‌شود. این عنصر پرتوزا (رادایوکتیو) از خود اشعه‌های گاما و آلفا ساطع می‌کند. باذهی این باتری ۸۰۰۰ برابر بیشتر از برترین باتری‌های لیتیومی موجود در بازار است و یک جایگزین مناسب برای این نوع باتری‌هاست که به خاطر گرما ممکن است منفجر شوند و بعد از چند سال استفاده قابلیت ذخیره‌سازی انرژی خود را از دست می‌دهند. تولید برق این باتری از طریق انتشار ایزوتوپ‌های رادایوکتیو ^{۲۴۱}Am و ^{۲۴۳}Am و در مقیاس نانوات با میکرووات صورت می‌گیرد. طول عمر عملیاتی این ایزوتوپ‌ها به چندین دهه می‌رسد و لذا باتری‌های مزبور برای مدت طولانی قابل استفاده هستند. پیش‌ازاین هم برای تولید باتری‌های ریزه‌ساخته‌ای تلاش شده بود ولی آنها بازده پایینی داشتند.

اما طراحی باتری جدید به گونه‌ای است که با استفاده از نوعی پلیمر و سلول‌های فتوولتائیک بازدهی بیشتری را در درازمدت به ارمغان می‌آورد.